

Joop Joosten (voormalig conservator Stedelijk Museum Amsterdam) over het werk van Wil Bouthoorn.

"(...) Bouthoorn is zijn leven lang gebleven wat hij geambieerd heeft toen hij naar de Academie ging: kunstschilder zijn, schilderend te voldoen aan zijn intense behoefte zich beeldend te uiten, zich daarbij welbewust van het feit daarmee in de voetsporen te treden van vele groten die hem zijn voorgegaan. Het illustratieve werk, de mozaïeken, de beelden die we van hem kennen in bestaande vorm of alleen nog maar in foto doen daar niets aan af. Het is nooit meer dan gelegenhedswerk geweest, waartoe hij door omstandigheden werd gedwongen of uitgedaagd. Zeker, hij heeft er zich met de volle inzet van zijn kunnen aan gewijd en ook al mogen er zoals in het geval van de beelden sporen terug te vinden zijn in zijn schilderijen, dan nog blijven dit terzijdes. Met het opnemen van collages in zijn werk uit de zeventiger jaren heeft Bouthoorn zelf voor een goede proef op de som gezorgd. Op het eerste gezicht is men geneigd vast te stellen dat het schilderen tenslotte ook Bouthoorn niet voldoende mogelijkheden heeft gegeven zich beeldend te uiten. Kijkt men nauwkeuriger dan blijkt in de meeste, zo niet alle gevallen de collage overschilderd te zijn, de fotografische afbeelding - want daar gaat het meestal om - in een geschilderd beeld te zijn omgezet. Wie dit wil controleren moet er wel op verdacht zijn dat hij soms collageachtige schilderijen tegenkomt die uit de vrije hand geschilderd blijken te zijn. (...)"

"(...) Toen Bouthoorn het schilderen weer opnam (na WOII), was de Westerse kunstwereld, dus ook de Nederlandse, dus ook de Haagse verwickeld in de steeds grimmiger, verbeterener en veelal hoogst principiële gevoerde strijd tussen abstracten en realisten, de non-figuratieven en de figuratieven, de voorstanders van vernieuwing en de verdedigers van de traditie. Hij heeft zich niet in die strijd begeven. Hij zag alleen maar verlies door het scheiden wat niet te scheiden was. Kunst was en is nog steeds voor hem abstract en realiteit gebonden, vernieuwend en traditiegebonden. Dat hij zich niet in die strijd heeft begeven, betekent niet dat die strijd hem koud liet. Zijn denken over kunst is er tot op vandaag door getekend. Zijn abstractie heeft hij in de eerste decade van zijn werkzaamheid bevochten. (...)"